

PECH (2)

We kregen welgeteld drie reacties op ons artikel PECH in Vonk van mei - juni 1982. Aldus geen selectieprobleem : we nemen ze allemaal op :

Jullie artikel PECH stemde me wrevelig. Het gaat niet op in je les te moeten improviseren omwille van een defekt kopieerapparaat. Je moet als leraar kunnen plannen en alles voorzien. Niet zo maar de avond voordien op een idee komen en het de volgende dag reeds in je lessen inlassen met de kans te mislukken. Het basismateriaal, in dit geval de stencil, moet je klaar hebben als je de les plant. Mijn inspecteur zou het helemaal niet op prijs stellen als hij op bezoek mocht komen en mij zo bezig zag. Dat doet echter geen afbreuk aan de waarde van jullie poging om ons nieuwe inzichten te geven. Jullie schema (16 keer anders) heeft voor mij nieuwe wegen aangegeven, die ik allemaal zou willen volgen. En dat precies is mijn probleem. Ik kan namelijk niet kiezen. Bovendien stellen jullie zelf de vraag : is er wel een beste weg ? Dat betekent onzekerheid. En met onzekerheid kan ik niet leven.

P. Peeters, Hasselt

Collega Peeters zou het beste gediend zijn met een taalmethode die hem alles netjes voorschrijft, hem zekerheid geeft. Maar dan moet hij er wel rekening mee houden dat zulke methode vaak weinig variatie biedt. Elke week hetzelfde...

We begrijpen echter volkomen dat iemand met zulke instelling niet bijster gelukkig was met ons artikel. Nochtans blijkt uit de reactie van de volgende collega dat in ons artikel nog aardig wat mogelijkheden ontbraken. Wij citeren :

Gisteravond het PECH-artikel gelezen in Vonk. Jullie moeten wel erg veel pech gehad hebben bij het opstellen van je artikel want toen ik het gelezen had schoten mij een aantal

mogelijkheden te binnen die ik niet kon plaatsen op jullie schema.

Je zou bijvoorbeeld de kinderen een aantal elementen kunnen opgeven die ze in hun verhaal moeten inbouwen :

- komt er ja of neen een derde persoon aan te pas ?
 - doet er zich een twistgesprek voor ?
 - doet er zich een onverwachte gebeurtenis voor, ... ?
- Nadien lezen de kinderen dan hun slot voor en worden de oplossingen besproken naar originaliteit, vorm, ontknoping

Er is ook een vergelijking mogelijk waardoor we terecht komen in nummer 65 (een pijl die ik niet op jullie schema kan terugvinden, alsof er alleen maar dramatische activiteiten kunnen vergeleken worden). Zo kan je de werken gaan groeperen naar ontknoping en opbouw, je kan het taalgebruik in de tekstballonnetjes gaan vergelijken, al of niet overeenkomend met de getekende emoties en de getekende gegevens op de strip. Je kan ook de verschillende reacties van de derde persoon zoals ze door de kinderen geschreven zijn gaan vergelijken. Je kan vergelijken met je eigen ervaringen, of jij ook zo zou reageren als de derde persoon in het verhaal.

Uiteraard zijn deze eind-is-zoek-verhalen ook weer uit te beelden door middel van rollenspel.

Het is zelfs mogelijk om kinderen het verhaal van iemand anders te laten spelen zodat achteraf kan vergeleken worden of de speler de situatie speelde zoals de auteur het bedoelde. En wat vinden er de toeschouwers van ? Je kan zelfs de rollen gaan verwisselen zodat elk kind zich moet steken in de huid van een ander.

R. Van Loo, St. Andries

Door de uitbreiding die collega Van Loo aan ons artikel gaf wordt het voor collega Peeters niet makkelijker. Misschien kan de ingezonden brief van collega Vercruyse hem een ruggesteun zijn :

Maandag 21.00 u. Het stencil met de strip is klaar. Ik verwacht er heel wat van. Geen stereotiep "opstel"-lesje! Hoe zullen mijn lln. reageren ? Spanning !

Dinsdag 8.15 u. Er overkomt me een ramp ! Het kopieerapparaat is stuk. Mijn prachtig plan om zeep. Wat aanvangen?

Volgende taferelen flitsen voorbij : een verbolgen directeur ("Met zoiets moet je STEEDS rekening houden ..."), een inspecteur op de administratieve toer ("En, heb je daar een voorbereiding van ? ..."). Maar ik hoef me toch aan dit onderwerp niet te houden, ik kan toch iets totaal anders aanpakken. Terwijl ik de kinderen ophaal neemt mijn plan vaste vorm aan : ik blijf bij mijn onderwerp, er is zelfs meer. Ik gebruik mijn gewrocht zelfs voor de klas.

Dinsdag 8.25 u. Ik vertel aan de lln. wat me overkomen is. Enkelen zitten te giechelen. Ze vinden het nog leuk ook ! Ik had wat meer medevoelen verwacht. Eentje stelt voor het verhaal te tonen, een andere zegt dat ik ook het begin van het verhaal kan vertellen en dat zij dan de rest kunnen opschrijven. Eigenlijk niet zo gek, wat ze mij hier voorstellen, maar ze zullen het niet zien. Ik zal het verknippen.

Dinsdag 8.35 u. Ontstelling in de klas. Wat gaat ie nu doen ? Hij zegt juist dat hij niet voor iedereen een blad heeft en nu snijdt hij het enige blad nog aan stukken. Eentje oppert het idee dat we misschien met enkele kinderen rond één plaatje kunnen schrijven. Die kinderen hebben wel lef zeg ! Voor mij loopt de hele zaak stuk en zij gaan hier zowat organiseren !

Dinsdag 8.40 u. Ik heb een toevallig "wiskundige"-groepenindeling gemaakt : 24 kinderen in groepen van 4. Dit komt goed uit met de 6 plaatjes van de strip. Eigenlijk is er een probleem : elke groep begint terzelfdertijd, dus één groep begint met het eerste plaatje terwijl een andere groep reeds aan het laatste plaatje werkt. Zouden de kinderen dit doorhebben ? Meneer, moeten wij ook iets over de andere plaatjes schrijven ? Hoeveel zinnnetjes ? Wiens zinnnetje nemen we ? Moeten we allemaal hetzelfde opschrijven ? AAAI, daar heb je het al ! GROEPSWERK ! De directuer heeft me nog zo gewaarschuwd.

Dinsdag 8.50 u. Kinderen, kijk, we hebben 6 groepen van 4 gemaakt. Ik heb 6 plaatjes van de strip. Elke groep begint met één plaatje. Jullie bekijken het plaatje en bedenkt één zinnnetje. Nadien vergelijk je de 4 zinnnetjes. Je overlegt en kiest er ééntje. De secretaris schrijft dit ene zinnnetje op. Wie hulp of verdere uitleg wenst schrijft zijn naam op het bord bij "Wij vragen HULP", zo hoef je niet door elkaar te roepen.

Dinsdag 8.55. Terwijl ik nog de hulpkreet op het bord schrijf wordt er reeds druk overleg gepleegd. In het groepje vooraan hoor ik een luide kreet, ze giechelen. Ik wil graag weten wat er gebeurt ... Straks navragen.

Verdorie ! Nico schijnt zich van de opdracht niets aan te trekken. Op het "Wij vragen HULP"-bord zie ik de naam Joke. Haar groep wordt het niet eens over het te kiezen zinnetje. Els vraagt of je bij dit werk je woordenboek moet gebruiken. En waar blijven de andere plaatjes, vraagt Chris. Ah mens, waar ben ik eigenlijk mee begonnen ?? Had ik eigenlijk niet beter de hele strip getoond of gewoon de boel uitgesteld ?

Dinsdag 9.15 u. De bel ! Verlossing of ... ? Kunnen alle groepen een verhaal naar voor brengen ? Meneer, kunnen we nog even doorgaan ? We zijn bijna klaar. Ik denk aan het tweede lesuur : rubriceren van vierhoeken. Wij willen graag ons verhaal voorlezen, meneer. Iedereen is vol verwachting.

Oké, doorgaan ... Als nu iemand binnenkomt en vraagt wat ik uitvoer antwoord ik steevast : lezen, spreken-woordenschat, mondeling stellen en dat er zelfs een sociaal aspect aan verbonden is ?!?

Rustig aan. Daar komt het eerste verhaal. Iedereen is muisstil. Na het tweede verhaal blijkt dat de inhoud gelijk is. Het derde verhaal neemt een heel andere wending. Héhé, dat was dus ook mogelijk.

Bij het vierde verhaal zegt iemand : "Dat heb ik thuis ook zo beleefd, vorige week !"

A. Vercruyse, 9040 B.S.D.

NOOT

Sorry, we hebben de drie brieven moeten verzinnen want we kregen na maanden geen enkele reactie.

Werkgroep basisonderwijs.
Contactadres : Luc Zajac, Munchenlaan 32, 2400 Mol.